

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 65/2015
29.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.Ж., због кривичног дела учествовање у групи која изврши кривично дело из члана 349. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Ж., адвоката С.О., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1741/12 од 26.09.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4039/13 од 30.10.2014. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 29.01.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Ж., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1741/12 од 26.09.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.4039/13 од 30.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К бр.1741/12 од 26.09.2013. године, окривљени Г.Ж., М.М. и С.Б. оглашени су кривим због извршења кривичног дела учествовање у групи која изврши кривично дело из члана 349. став 1. КЗ, те су им изречене условне осуде, тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по три месеца и истовремено одређено да се ове казне неће извршити уколико окривљени у року од две године од правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело. Оштећени Н.М. и Б.К., су са својим имовинскоправним захтевом упућени на парницу. Окривљени су обавезани да солидарно плате трошкове кривичног поступка у износу од 14.286,00 динара као и да оштећенима солидарно надокнаде трошкове које су имали за заступање пуномоћника који износ ће бити накнадно утврђен.

Против ових пресуда бранилац окривљеног Г.Ж., адвокат С.О., благовремено је поднео захтев за заштиту законитости због повреде Закона из члана 485. став 1. тачка 1. у вези члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважењем захтева за заштиту законитости укине наведене

пресуде или их преиначи и донесе пресуду којом се оптужени ослобађа од оптужбе у смислу члана 423. став 1. тачка 1. ЗКП.

Врховни касациони суд је у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног Г.Ж. у захтеву за заштиту законитости истиче да је на штету окривљеног повређен Кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, са образложењем да изрека првостепене пресуде не садржи законска обележја кривичног дела учествовање у групи која изврши кривично дело из члана 349. став 1. КЗ, јер се у чињеничном опису не наводи да су сва тројица окривљених имала било какво заједничко деловање у односу на оштећеног Б.К., нити се може закључити да ли је до повређивања дошло услед задобијања ударца или пада оштећеног.

Изнете наводе браниоца окривљеног Врховни касациони суд је оценио као неосноване, јер из чињеничног описа предметног кривичног дела датог у изреци првостепене пресуде произлазе сва законска обележја кривичног дела учествовање у групи која изврши кривично дело из члана 349. став 1. КЗ за које је окривљени Г.Ж., оглашен кривим правноснажном пресудом.

Наиме, из изреке правноснажне пресуде произлази да је окривљени Г.Ж., заједнички деловао са осталим члановима групе, тако што је заједно са окривљенима М.М. и С.Б. учествовао у нападу на оштећеног Б.К., коме је том приликом нанета тешка телесна повреда, што уз присуство свести код окривљеног да делује у оквиру наведене групе људи услед чијег поступања је наступила забрањена последица, што је довољно за постојање кривичног дела из члана 349. став 1. КЗ, па се наводи из захтева да се у радњама окривљеног Г.Ж. описаним у изреци првостепене пресуде не стичу законска обележја наведеног кривичног дела, оцењују неоснованим.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује и то да би се у радњама окривљеног Г.Ж. евентуално стекла законска обележја кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ, а којим наводима се по оцени овога суда суштински указује да је на штету окривљеног повређен кривични закон у питању да ли је у погледу кривичног дела који је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, што представља повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Међутим, Врховни касациони суд и ове наводе захтева оцењује као неосноване. Имајући у виду да је захтев поднет због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, која је неосновано истицана у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихвата разлоге које је дао Апелациони суд у Новом

Саду, на страни 3, образложења пресуде Кж1 4309/13 од 30.10.2014. године и на исте упућује (у смислу члана 491. став 2. ЗКП).

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да су нижестепени судови повредили одредбе поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца чиме се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, са образложењем да је ова битна повреда одредаба кривичног поступка учињена на тај начин што је у изреци правоснажне пресуде наведено да је окривљени Г.Ж. оштећеном Н.М. нанео лаку телесну повреду, а да се кривично гоњење за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ предузима по приватној тужби, тако да јавни тужилац, у конкретном случају није овлашћени тужилац.

Врховни касациони суд и ове наводе захтева браниоца окривљеног оцењује као неосноване, имајући у виду да је оптужним актом надлежног јавног тужиоца окривљеном Г.Ж. стављено на терет извршење кривичног дела учествовање у групи која изврши кривично дело из члана 349. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим правоснажном пресудом и за које кривично дело је јавни тужилац овлашћени тужилац. Тиме што је у изреци пресуде у чињеничном опису кривичног дела означено да је окривљени Г.Ж., Н.М. нанео лаку телесну повреду није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, већ је на наведени начин детаљније описан целокупан догађај, чиме је поткрепљено постојање законских обележја кривичног дела учествовање у групи која изврши кривично дело из члана 349. став 1. КЗ, при чему је идентичан чињенични опис предметног кривичног дела дат и у диспозитиву оптужног акта надлежног јавног тужиоца, па се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и у овом делу оцењује као неоснован.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**